

lija 1891. 104. Finančni zakon za leto 1891. z dné 22. julija 1891. l. — Kos XXXVI. Izdan in razposlan dné 2. avgusta 1891. 105. Zakon z dne 25. julija 1891. l., da se razveljavlja plovstvena in poštna pogodba z avstrijsko-ogerskim Lloydom z dné 19. marca 1888. l., potem da se delovito izpremenja člen VI. colne in trgovinske zveze z deželami ogerske krone, in pa o tem, da se ladije parnice ogerske delniške družbe za pomorsko plovstvo „Adrije“ oproščujejo plačevanja konzulskih ladijarin. 106. Zakon z dne 25. julija 1891. l. o razveljavi pogodbe z avstrijsko-ogerskim Lloydom z dne 25. junija 1888. l. in o sklepu nove plovstvene in trgovinske pogodbe s to parnoplovstveno družbo.

(Dalje prihodnjič.)

Razne vesti.

V Ljubljani, 15. decembra 1891.

— (Iz krónike društva „Pravnika“.) Dne 2. t. m. bil je prvi društveni shod v letošnji zimski sezóni in to zvečer v hotelu „pri Slonu“. Šešlo se je 12 društvenikov. Načelnik g. dr. Papež je v svojem ogovoru spominal na zadnji društveni shod, kateri je bil v Sežani v podobi lepega izleta in je dosegel namen, oživiti namreč še bolj duhá za društvene namene; sedaj naj se prično shodi za razpravljanje strokovnih vprašanj in nalog, tu zlasti terminologije, katera na tihem vztrajno napreduje. Na dnevnem redu bil je slučaj iz kazensko-pravne prakse in slučaj iz pristojbinstva. Oba je predaval načelnik g. dr. Papež. Kazensko-pravni slučaj je priobčen v denašnji številki „Sl. Pravnika“. V pristojbinskem slučaju se je upravitelju konkurzne mase naložilo, da mora plačati 15 gld. razsodnine. Na njegov rekurz je finančno ravnateljstvo v Ljubljani z odločbo z dne 12. julija 1890, št. 8116 izjavilo, da se sicer v tar. st. 75, l., oziroma v 1. odst. zakona z dné 1. jan. 1869. l., drž. zak. št. 7 priznava osebna prostost od pristojbin upravitelju mase in upniškemu odboru glede vseh, konkurzno maso zadevajočih obravnav in spisov, da pa je po tar. st. 103, op. e v zvezi z odstavkom 2, a. naved. zakona odmeriti pristojbine od vseh razsodbe v pravih zaradi likvidnosti spornih tirjatev, oglašanih v konkurznem postopanju in sicer brez razlike, je li tožba zaradi likvidovanja naperjena proti upravitelju mase samemu ali pa samo proti jednemu ali več konkurznim upnikom ali vkupno proti obema, da torej, ker dotična razsodba zadeva tirjatev, katero je bil upravitelj mase zanikal, takšni razsodbi ne gre pristojbinska prostost, — in odbilo je rekurz. Na nadaljnjo pritožbo upravitelja konkurzne mase pa je finančno ministerstvo z odločbo z dne 7. marejja 1891, št. 38699 ugodilo tej pritožbi ter konkurzno maso odvezalo od plačilne dolžnosti, ne da bi navedlo posebnih razlogov. Oba slučajja sta zanimala poslušalce in kazensko-pravni slučaj je povzročil tudi majhno debato. Na predlog g. dra. Majarona se je izrekla g. predavatelju zahvala na trudu in odobrilo tudi načelo, da je

predavanja praktičnih slučajev postaviti večkrat na dnevni red društvenim shodom, ob enem pa tudi debato o njih pripraviti s tem, da predavatelj poprej nekatere člane obvesti o vsebini svojega slučaja. — Dne 9. t. m. bil je drugi društveni shod, katerega se je udeležilo 19 članov. Odbornik gospod Levec imel je predavanje „k razlági §-a 51 zemlj. zakona“, katero priobčujemo v denšnjem „Slov. Pravniku“. Nazori g. predavatelja so obudili razne misli, ki so se razodevale v debati o tem predmetu. Debate so se udeležili gg.: dr. Triller, notar Plantan, dr. Stor, notar Gogola in predavatelj. Sklenilo se je, da se debata o tem postavi na dnevni red prihodnjega društvenega shoda, zlasti glede na to, ker bodo dotlej dobili društveniki predavanje tiskano v roke. Načelnik g. dr. Papež je izrekel gospodu Levcu zahvalo, kateri je shod živo pritrdil. Tretji društveni shod bode še ta mesec.

— (Prememba v presidiji c. kr. najvišjega sodišča.) Z Najvišjim Svojeročnim pismom z dne 19. nov. t. l. je Njegovo c. in kr. Veličanstvo milostno ugodilo prošnji nj. ekscelece prvega predsednika c. kr. najvišjemu sodnemu in kasacijskemu dvoru, Antona viteza Schmerlinga, da bi bil stalno vpokojen. V tem Najvišjem pismu se iskrena hvala izraža vitezu Schmerlingu za njegovo delovanje, katero je bilo 63 let posvečeno državi v obče in najvišjemu sodnemu in kasacijskemu dvoru posebe, kateremu je na čelu bil več nego 26 let. Njegov naslednik je dosednji drugi predsednik najvišjemu sodišču g. dr. Karel pl. Stremayr, a drugim predsednikom je imenovan senatni predsednik g. dr. Karel Habietinek.

— (Osobne vesti.) Vpokojen je na svojo prošnjo dvorni svètnik in senatni predsednik pri najvišjem sodišči T. Napret, kateremu se je ob enem javil izraz posebne Najvišje zadovoljnosti z njegovim mnogoletnim, zvestim in odličnim službovanjem. — Imenovani so: Predsednik okrož. sodišča v Celji dr. Ad. Gertscher predsednikom razsojevalcem za bratovsko skládnicu rudarskega okoliša Celjskega; — okr. glavar dr. R. Rüling pl. Rüdinger vladnim svètnikom „extra statum“ deželne vlade v Ljubljani; vladni tajnik O. vitez Fränzl pl. Vesteneck okrajnim glavarjem na Kranjskem; — pravni praktikant K. Sirk avskultantom za Koroško; pravni praktikant dr. Pascoletto avskultantom za Primorsko. — Premeščeni so: Okr. glavar Fr. vitez Schwarz iz Novega mesta v Pazin; okr. sodnik G. Stuchetz iz Kočevja v Oberwölz; notarji: V. Rosina iz Kostanjevice v Mokronog, Al. Hudovernik iz Kranjske gore v Kostanjevico, R. Bežek iz Tržiča v Žužemperk. — Prestopil je iz državne službe med odvetniške kandidate avskultant v Ljubljani dr. Al. Franko. — Vpokojen je na svojo prošnjo okr. sod. pristav v Ložu J. Volčič. — Vpokojen na nedoločen čas je okr. sodnik v Žužemperku Fr. Sorko.

— († Dr. Gustav Demelius,) c. kr. dvorni svètnik in profesor rimskega prava na Dunajskem vseučilišči, poprej na Graškem, in zategadelj mnogim slovenskim pravnikom učitelj, umrl je dne 7. pr. meseca po kratki bolezni v 60. letu svoje dobe. Porojen je bil l. 1831. v Allstedtu

(Sachsen-Weimar) od tamošnjega tedanjega mestnega načelnika ter odvetnika. Studiral je iz začetka v Jeni filologijo, a „Institucije“ Puchte, katere je čital, dale so mu veselje za pravne studije. L. 1855. postal je v Pragi docent rimskega prava, dve leti potem izvenredni profesor v Krakovem namestu Esmarcha, l. 1862. pa redni profesor v Gradci in l. 1881. se je konečno udal, da je prišel na Dunajsko vseučilišče. Demelius bil je pravi izvoljenec med vseučiliškimi profesorji; krasna njegova postava je spominjala na rimskega senatorja, govor mu je bil mil in lehák, prijaznost in plemenitost sta mu sijali raz obličje; s tem je takoj pridobil pravnike-začetnike, ne samo zá-se, nego tudi za znanost. Dasi ni bil plodovit pisatelj, vender so ga šteli med prve vrline med nemškimi pravoznanci. Njegova bolj slovita dela so: „Legum, quae ad jus civile spectant, fragmenta“ (1857); „Die Rechtsfiction in ihrer geschichtlichen und dogmatischen Bedeutung“ (1857); „Die Exhibitionspflicht in ihrer Bedeutung für das classische und heutige Recht“ (1872); „Die Confession des römischen Civilprocesse und das gerichtliche Geständniss der neuesten Gesetzgebung“ (1886). — Bodi našemu učitelju lahka zemlja in blag spomin!

Vabilo na naročbo.

S to številko završuje „Slovenski Pravnik“ svoje sedmo leto. Izhajal bode tudi bodoče leto po 2 poli obsežen po jeden pot na mesec v dosedanji obliki. Nadejamo se, da listu ostanejo zvesti dosedanji in da mu prispó na pomoč tudi novi naročniki. Člani društva „Pravnika“ dobodo ga brezplačno, golim naročnikom pa stoji za vse leto 4 gld., za pol leta 2 gld.

Svojim dosedanjim sotrudnikom izrekamo srčno zahvalo in jih prosimo, naj nas podpirajo tudi v bodočem letu. Želimo pa, da bi se v našem listu oglasili tudi novi pisatelji, da nam ne bode pretežko zvrševati vélike naloge in da bode list bolje ustrezal svojemu namenu.

Z novim letom bode tudi obnoviti društveništvo pri „Pravniku“. Naj bi se z vsemi dosedanjimi društveniki vred oglasilo jih mnogo novih!

V Ljubljani dné 15. decembra 1891.

Odbor društva „Pravnika“.

„Slovenski Pravnik“ izhaja 15. dne vsacega meseca in dobivajo ga člani društva „Pravnika“ brezplačno; nečlanom pa stoji za vse leto 4 gld., za pol leta 2 gld.

Uredništvo je v Ljubljani, štev. 8 na Bregu; upravníštvo pa na Križevniškem trgu štev. 7.

